

Papatya Falına mı Düřtü Sevgimiz

– kafkaslar · 17 Temmuz 2019

Papatya Falına mı Düřtü Sevgimiz
Ne umutlarım vardı,
Bitmez tükenmez hayaller içinde
Senin ki gibi.
Yıkıldı umutlarımız,
Bitti, tükendi hayallerimiz,
Terk ettiğimiz duygular içinde.
Unuttum çok zamandır takvimleri,
Saati hiç sorma sakın,
Çıkarıp attım kolumdan,
Kalbimi sende bıraktığım günden beri.
Zaman,
Bilemiyorum řu an neresindeyim,
Ya sen,
Seni hiç bilemiyorum,
Hangi zamanın içindesin.
Suskunluklarımız nedendi,
O kadar sözlerimiz içinde,
Sakladıklarımız,
Saklandıklarımız,
Ve sır saydıklarımız.
Sende bilemedin,
Bende.
Okyanus derinliğinde boğulur gibi,
Yitip gittik o güzelim duygularımızın derinliğinde.
O kadar suskunduk ki ,
Kimseler bilmedi halimizi,
Duymadılar sesimizi,
Savrulduk zaman rüzgârlarına,
Savrulup atıldık her birimiz bir köşeye,
Canımız acısa da,
Acımızı gömdük yüreğimize,
Tuz bastık yaralarımızın üzerine,
Adına kader mi desek bunun,
Nasıl kaderse.

Hep bahar mevsimlerineydi sözümüz,
Neden hazanlardayız şimdi,
Papatya falına mı düştü sevgimiz.
Diñer Demirel